

Слово Боже (на неділю)

Апостол: Флп. 247 зач. 4, 4 – 9.

Браття, радуйтеся завжди у Господі; знову кажу: радуйтеся. Хай ваша ввічливість буде всім людям відома. Господь близько. Ні про що не журіться, але в усьому виявляйте Богові ваші прохання молитвою й благанням з подякою. І мир Божий, що вищий над усякий ум, берегтиме серця й думки ваші у Христі Ісусі. Наостанку, брати, усе, що правдиве, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, коли яка чеснота чи яка похвала – про те думайте. Чого ви навчилися, що прийняли, що почули та бачили в мені – те чиніте, і Бог миру буде з вами.

Євангеліє: Йо. 41 зач. 12, 1-18.

Шість днів перед Пасхою прибув Ісус у Витанію, де був Лазар, який був помер і якого воскресив Ісус. Там отже, справили йому вечерю, і Марта usługувала. І Лазар був один з тих, які сіли з ним до столу. Марія взяла літру мира з щирого нард, вельми дорогоцінного, помазала ноги Ісуса й обтерла їх своїм волоссям; і наповнився дім пахощами мира. Каже тоді один з його учнів, Юда Іскаріот, що мав його зрадити: – Чому не продано це миро за триста динаріїв і не роздано бідним? Сказав він так не тому, що піклувався про бідних, але тому, що був злодій; він мав при собі калиту і крав те, що туди кидали. Ісус промовив: – Лишіть її. Вона зберегла те миро на день мого похорону. Бідних маєте з собою завжди, мене ж не маєте завжди. Тим часом багато юдеїв дізналися, що він там, і зійшлися не тільки Ісуса ради, але також щоб Лазаря побачити, якого він воскресив з мертвих. Тоді первосвященики змовилися і Лазаря вбити, бо численні юдеї лишили їх через нього й увірували в Ісуса. На другий день сила людей, які прийшли на свято, почули, що Ісус іде в Єрусалим, і взяли пальмове гілля й вийшли йому назустріч з окликами: – Осанна! Благословен грядий в ім'я Господнє, цар Ізраїлів!

І найшовши осли, Ісус сів на нього, як написано: Не бійся, дочко Сіону, ось іде твій цар верхи на жереб'яті ослиці. Цього не збагнули його учні спершу, але коли Ісус прославився, вони згадали, що це було написано про нього і що таке вчинено йому. Та й народ, що був при ньому, коли він був викликав Лазаря з гробу й воскресив його з мертвих, свідчив про те. Тому й народ вийшов йому назустріч, бо довідався, що він учинив те чудо.

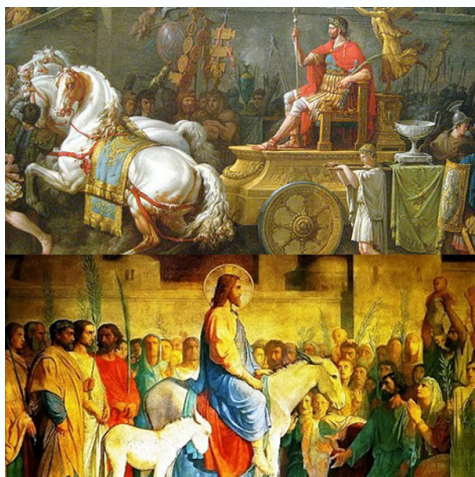
Значення в'їзду Господнього в Єрусалим

Майже 80 років з того часу, як римляни, скинувши єврейського царя, окупували Ізраїль, полонений народ мріяв про повстання. Останні великі заворушення сталися після смерті Ірода Великого (4 рік до Р.Х.). Повстання почалося в столиці Галілеї Сепфорісі, що в кількох милях від Назарету, де провів своє дитинство Спаситель. Жорстоко придушуючи заколот, римська армія повністю зруйнувала Сепфоріс і Еммаус і, покінчивши з бунтівними містами, вирушила до Єрусалиму. Приборкавши місто, завойовники розіп'яли 2000 євреїв, підозрюваних в участі у повстанні. З того часу місцеві римські правителі завжди були наготові жорстоко покарати будь-яке прагнення до волі.

Пилат, як правитель регіону, що крім Юдеї включав Самарію та Ідумею, підкорявся виробленій практиці керівників римських провінцій особисто бути присутнім на великих релігійних заходах. Саме тому, взявши відбірних воїнів, він вирушив із прибережної Кесарії до задумливої, переповненої паломниками провінційної столиці релігійного життя юдеїв – Єрусалиму.

Лишається маловідомим, що Урочистий Вхід Спасителя до Єрусалиму не був єдиною процесією того дня. Тридцятого року від Різдва Христового римські історики занотували, що правитель Юдеї Понтій Пилат прибув до Єрусалиму на чолі урочистої процесії римської кінноти та центурій. (The Last Week, Marcus Borg and John Dominic Crossan, p.1)

Це була показова демонстрація сили. Римське військо увійшло з західного боку Єрусалима. Слідом за вершниками на бойових конях під барабанный марш ступали центурії. Шкіряна амуніція солдат із відполірованими бронзовими накладками та карбовані шоломи центуріонів засліплювали очі, відблискуючи сонце. В руках кожного солдата — меч із найкращої сталі, стрільця – лук та сагайдак, сповнений стріл, в руках центуріонів – списи. Твердим кроками воїни марширували вулицями Єрусалима. Вони були тут господарями і єдиною реальною силою, на якій тримався порядок. Вони вирішували, кого милувати, а кого карати.

Святкові заходи відбувалися навколо храму. Римський гарнізон перебував у Антонієвій фортеці, що знаходилась поруч і була зручним пунктом для нагляду за активністю місцевого населення. Вхід Пилата до Єрусалиму на чолі римського війська мав на меті налякати євреїв і всіх, хто намагався протиставити себе Римській імперії і нагадати про те, що сталося під час останньої подібної спроби. Війська навіювали жах на місцевих мешканців, які боялися будь-яких заворушень.

З протилежного боку Єрусалима до міста входила інша процесія. Якщо Пилат із своїми вояками намагалися продемонструвати військову силу і могутність, процесія на чолі з Христом – протилежне. Матвій і Марк передають слова Спасителя, який попросив своїх учнів знайти й привести до нього віслюка...

Протиставлення царств

Пилат також служив "сину божому". Імператор Август, що правив з 31 року до Р.Х. по 14 рік після Р.Х., вважався сином Аполлона та смертної жінки Атії. Посвячення йому посилалися, як "сину божому", "господу" і навіть "спасителю". За легендою, після смерті він зійшов на небо й зайняв місце серед богів. Наступник Августа – Тиберій, що був імператором за часів земного життя й служиння Спасителя – також носив божественні титули. Лише пізніше, у другій половині першого століття,

імператори почали вимагати не лише іменувати себе богами, але й здійснювати богослужіння на свою честь...

Юдеї сподівалися, що Христос буде великим воїном – визволить Ізраїль від ненависної окупаційної влади та підкорить йому інші народи. Саме тому юрба вимагала смерті Ісуса лише через кілька днів. Населення втратило віру в те, що Христос може і хоче виконати їх волю. Більше того, дії Спасителя загрожували зробити їх життя не кращим, а ще гіршим. Єврейські релігійні лідери, що ніколи не згоджувалися один з одним із жодного питання, цього разу виявили вражаючу однодумність. Прикута до Христа увага, помножена на народні очікування, привертала увагу римської влади та могла викликати каральні санкції проти всього народу...

Уявіть себе на вузьких вулицях прадавнього Єрусалиму тої самої Вербної неділі. Перед вами дві процесії. Одна має силу і владу від кесаря, друга, на чолі з Сином Божим, несе мир і любов. Запитайте себе: "До якої з цих двох процесій приєднався би я?" Це питання важливе тим, що подібний вибір

людина робить кожного дня. Ми робимо або "як усі", намагаючись вписатися в структуру сьогодення, або "як це заповідав Господь". Дві процесії. Два богослов'я. Два вибори. Обрати відданість Богові, або князю світу цього. Цей вибір тягне за собою випробування і відповідальність...

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: 4ERNETKI.COM/

Розумій молитву

II. Людина у Христі як нове сотворіння. Д. Аскеза, що просвічує 4. Життя у вірі, надії та любові (Перша, друга і третя Заповіді Божі)

в. Любов – зміст християнського життя

Найважливішою чеснотою, зродженою з віри, є чеснота божественної любові, що її Бог дарує християнинові – новому творінню у Христі. Ця чеснота є участю людини в любові Божій. Євангелист Йоан наголошує, що божественна любов є суттю життя у Богові: «Любі, любім один одного, бо любов від Бога, і кожен, хто любить, народився від Бога і знає Бога. Хто не любить – той не спізнав Бога, бо Бог – любов» (1 Йо. 4, 7-8).

Чеснота любові є не лише людською здатністю любити, а й любов'ю, якою живе сам Бог. Ось чому така любов, як навчає Апостол Павло, є більшою від усіх інших ознак божественного життя в людині, тобто чеснот. Вона є найбільшим Божим даром людині, який ми отримали у Святому Дусі: «Любов

Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рм. 5, 5; пор. 1 Кр. 12-13).

Любов має джерело в Богові: це Любов Отця, яка об'явлена в Сині та подається нам у Дусі Святому (див. Рм. 8). Хто бере участь у такій любові, той стає здатним у Святому Дусі любити Отця так, як Його любить Син, і може любити ближнього аж до кінця, бо «ніхто неспроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає» (Йо. 15, 13).

Слуга Божий митрополит Андрей навчає: «Без любові усе в душі є мертве, бо воля в головнім напрямку не звернена до правдивого добра, яким є найвище добро, а водночас і найвища правда – Всевишній Бог».

Розклад богослужінь

Понеділок 29.04 – Страсний тиждень.

Великий понеділок. Свв. дев'ятох мчч., що в Кизиці. Прп. Мемнона, чудотв..

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

Вівторок 30.04 – Великий вівторок.

Св. ап. Якова, брата св. Івана Богослова.

07:30 – Утрєня, часи і обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

Середа 01.05 – Велика середа. Св. прор. Єремії.

Блаж. щмч. Климентія Шептицького, архим. Унівського.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

Четвер 02.05 – Великий четвер. Св. отця Атанасія Великого, аєп. Олександрійського.

07:30 – Утрєня, часи і обідниця

09:00 – Вечірня з Літургією Василя Великого посвячення св.Мира і Антимінсів

18:00 – Утрєня страстей

П'ятниця 03.05 – Велика п'ятниця. Переставл. прп.

Теодосія, ігум. монастиря Печерського, спільного життя засновника. Свв. мчч. Тимотея й Маври.

09:00 – Царські часи

11:00 – Велика Вечірня – виставлення Плащаниці

18:00 – Єрусалимська Утрєня

Субота 04.05 – Велика субота. Св. мц. Пелагії.

08:00 – часи, обідниця

09:00 – Вечірня з Літургією Василя Великого

15:00 – 21:00 – посвячення пасок

Неділя 05.05 – Неділя Пасхи. Воскресення Христове. Великдень.

Св. і славн. мц. Ірини. Прп. Никифора, ігум. монастиря Мидкійського.

07:00 – надгробне, Пасхальна Утрєня

08:30 – Св.Літургія і посвячення пасок

11:00 – св.Літургія і посвячення пасок

18:00 – Великодня Вечірня

Страсний тиждень

(Страсна Седмиця) – час, що передує Великодню і розпочинається відразу після Вербної (Квітної) неділі. Усі дні його присвячені спогадам про останні події в житті Ісуса, яким надається велике значення: дискусії Христа в Храмі Єрусалиму з членами синедріону, Тайна Вечеря та Страсті Господні. Кожен день тижня називається Великим. Церква у цей час приписує дотримання особливо суворого посту. Високий ранг Страсного (Великого) тижня або Великої Седмиці у літургії Церкви не допускає жодних інших відзначень і урочистостей.

Прохання про молитву

Просимо про усильну молитву за перемогу нашого народу над ворогом і мир в Україні та у світі. Також тримаємо у молитовній пам'яті усіх полонених та поранених захисників України та наших співвітчизників.

Душпастирі тижня

о. Іван Вихор (063) 282 89 82
о. Андрій Гах - (093) 153 41 05

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: ПОЖЕРТВА НА СОБОР

Privat24 sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

† Адміністратор єрм. Ніканор Лоїк (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна